

Bárdosi Németh János: Kepék

Lásd, már kepékbe gyűlt a gazdag élet,
aranyá ért a sűrű gabona szára.
A tarlók hátán dolgos kasza csillan,
pihenni tér a föld cselédje némán.

Tündöklő kép ez: századok emléke,
színeit ősök hosszú sora őrzi,
hajló derékka, ahogy harcba álltak,
a sürgető időt kaszára kapva.

Nincs csodatétel tisztább itt a földön,
mint kepe mellett ballagó parasztok.
Dönög a csöndes kaptár-dal szívükben,
ahogy fáradtan pihenőre térnek.

Lépéseikre fel-felnyög a tarló,
a hontalan fűj utánuk sikoltoz,
de a gőzölgő párás levegőben
friss kenyér szagát tereli az este.

Kepe, kepék a zümmögő határban,
vigyázat az emberek szívére,
az ég tirátok bízza tiszta álmát,
szárnyatok alá rejtétek a gondunk.

- Így lesz a világ békés és vidám csak,
roppant vihar a szerelem hatalma,
tüzes sárkány a játszó gyerek álma,
s hit és erő az ember örök lelke.

FELNŐTT KONFIRMÁCIÓ

Felnőttek részére rövid (néhány hetes) Bibliaiskolát indítunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik szeretnének megkezeszteni, konfirmálni (hitükről vallást tenni), a Biblia történeteivel megismerkedni. Bővebb információ, időpont egyeztetés és jelentkezés: a Lelkészi Hivatalban. Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

„Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.”

(Mt 6:11)

A kenyér az egyik legfontosabb tápláléka az embernek, amióta csak ismeri és fogyasztja a gabonaféléket. Míg régen inkább csak árpából és búzából sütötték, ma már megszámlálhatatlanul sokféle kenyeret vásárolhatunk. Mi a kovással kelesztett, szép magasra sült kenyeret szeretjük, de más népeknél ismert a kovász nélkül sült, lepényszerű fajtája is. Nagyanyáink még saját kézzel készítették, ma a pékségek sütik. Bármilyen nagyot változott is a világ, a kenyér – és mindaz, amit jelent: élet, megélhetés, biztonság, egzisztencia, hatalom – ma is a legfontosabb dolgok közé tartozik életünkben. Aratás után, új kenyér ünnepe gondolkozzunk el együtt azon: mit jelent számunkra a kenyér?

„Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.” Az Úri Imádság negyedik kérése az ember földi szükségleteivel foglalkozik. Van helye Isten előtt a mi kéréseinknek, testi szükségleteink megelégtetése is fontos a mi Atyánknak. „Mindennapi” kenyerünket kérhetjük – Isten gondviselése nem csupán egy-egy időszakra érvényes életünkben. Ő akkor is gondoskodik rólunk, amikor erről nem veszünk tudomást. Az élet feltételeit bőségesen biztosítja *mindenki* számára. „...kenyerünket...” kérjük – ne finom, ne mellékes, ne válogatott dolgokat kérjünk, hanem kenyeret, amely nélkül az ember élete nem tartható fenn, mivel ez mindenki számára közös. „...add meg nekünk...” – akkor is Tőle kérjük alapvető szükségünket, megélhetésünket, életünket, ha meg tudjuk még keresni a „kenyérrelalót”, akkor meg különösen is, ha segítségre szorulunk. „...ma” – ne aggodalmaskodjunk fölöslegesen, azt kérjük, ami szükséges számunkra a jelenben. Jézus így tesz bizonyosságot Isten gondviseléséről: „*ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, és mit igyatok, se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruháztatnál? ... De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek. Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért, elég minden napnak a maga baja.*” (Mt 6:25.33-34.)

Kenyerünk, életünk Istentől van, ha megfeledekezünk erről, az önteltség göggyébe vagy az aggodalmaskodás gyötrelmébe eshetünk. Találjuk meg a mi megnyugvásunkat Isten megújuló kegyelmében, merjük elkérni a számunkra elkészített ajándékait, de ne kívánjuk, ami nem a miénk. Ő ismer és lát bennünket, betölti minden szükségünket testi és lelki értelemben egyaránt. Becsüljük meg és kérjük úgy, ahogyan Jézustól tanultuk: „*Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.*”

Péntek Á.

Csoportos kirándulás Gödöllőre és környékére

Július 30-án, szombaton (a hőségriadó csúcsnapján) 42 elszánt kiránduló indult el Öcsödről Gödöllőre és környékére. Igyekeztünk változatos programot összeállítani, hogy ki-ki találjon magának érdekes, új élményeket. Láttuk, hogyan készülnek a harangok az országban egyetlen helyen: Órbottyánban - itt két, Budapestre készített új harang hangját is meghallgathattuk. Kornyújtásnyira voltunk medvéktől és farkasoktól Veresegyházán. Megismerkedtünk Gödöllő kincseivel: helytörténeti, természetrajzi és vadászattörténeti, képző- és iparművészeti, néprajzi és természetrajzi, művelődéstörténeti kiállításával a Városi Múzeumban, illetve a királyi pompa helyével a Kastélyban. Hazaindulás előtt még megnéztük a Turai Falumúzeumot, ahol nagyon otthonosan éreztük magunkat. Számomra a sok élmény között az egyik legnagyobb felfedezés volt, hogy megtudtam: József Attila az Altató című versét létező személyhez – Gellén Balázshoz – írta, aki akkor (1935-ben) egy esztendő volt. „Kis Balázs” – bár még nem lenne túl idős - már sajnos nem él. A Gödöllői Városi Múzeumban megtekinthető a vers eredeti kézírata. Egyik kedves útitársunk élménybeszámolója következik:

A látnivaló Órbottyánban kezdődött: a harangöntő műhelyben. Különleges ez a műhely. A templomtornyokban megszólaló csengőbongó harangok több hónapos, nagyon nehéz és igen nagy szaktudást igénylő, gondos, nagyon pontos munkával készülnek. Nagy öröm számomra, hogy ezt láthattam.

Következő állomásunk a Veresegyházi medveménhely volt. Itt a medvék viszonylag természetes környezetben, több holdnyi fás, bokros területen, kb. 2-3 méter magas földkupacokban épült barlangokban, kis mesterséges tó körül élnek és úgy tűnik, jól érzik magukat.

Következett Gödöllőn a Városi Múzeum, ahol szintén sok érdekes régi használati tárgyat gyűjtöttek össze, de a legizgalmasabb, a ma is élő – velem egykorú – Ignác Ferenc gyűjtése a pápuáktól. Közöttük, illetve velük élt és nagyon érdekes dolgokat tudunk meg ezeknek a számunkra ismeretlen embereknek az életéről és kultúrájáról, ősrégi természetközeli szokásaikról és emberi kapcsolataikról.

Szinte jelképszerű az az óriási ugrás az emberi kultúra történetében, amikor délután a Királyi Kastély helyreállított részét néztük meg. A múzeumban látottak és a királyi kastély látnivalói mintha nem azonos bolygón léteznének. Az európai királyi udvar rafinált, mesterkelt pompája egy más világot jelent, mint a múzeumi látvány volt. A kastély felszerelése és a háború okozta rombolásból helyreállított pompája lenyűgöző látvány. Akik itt éltek mindenki fölött állóknak tartották magukat, pedig az ő gazdagságukat is az egyszerű emberek nehéz munkája teremtette meg.

Utolsó állomásunk a Turai Falumúzeum volt. Számomra nagy élmény, mert az idő kereke visszafordult a gyermekkoromra. Azok a gyerekkori konyhafelszerelések, a kemence, a kenyér- és lángossütés, az udvaron a gémeskút vályúval, az eke, a borona, a szőlővel kapcsolatos felszerelések, mind-mind a gyermekkoromat idézték.

Hála Istennek, minden baj és kellemetlenség nélkül, a meleg ellenére is jó élményekkel megrakodva érkeztünk haza.

Eisner Ervinné (Juci mama)

Új kenyér ünnepén a Biblia a kenyérről:

„Arcod verejtékével eszed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél.”
(1Móz 3:19)

„A jóságos tekintetű ember áldott lesz, mert ad kenyeréből a nincstelennek.”
(Péld 22:9)

„Ha éhezik, aki gyűlöl téged, adj neki kenyeret.”
(Péld 25:21)

„Oszd meg kenyeredet az éhezővel.”
(Ézs 58:7)

„...növényeket sarjasztasz a földművelő embernek, hogy kenyeret termeljen a földből... a kenyér pedig erősíti az ember szívét.”
(Zsolt 104:14-15)

„Azért edd csak örömmel kenyeredet, és idd jó kedvvel borodat.”
(Préd 9:7)

„A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.”
(Mt 6:11)

„Az Úr Jézus azon az éjszakan, amelyen elárultatott, vette a kenyeret, és hálát adva megtörte, és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.”
(1Kor 11:23-24)

Jézus mondja:
„Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le: ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké, és az a kenyér, amelyet én adok, az én testem, amelyet én oda fogok adni a világ életéért.”
(Ján 6:51)

Anyakönyvi hírek 2005. július

Eltemettük:

22. Baloghné Jakab Rozália, 55 évet élt,
23. Szűcs Károly, 66 évet élt,
24. Pápai Sándorné, Kovács Zsuzsanna, 77 évet élt testvéreinket.

*Jézus mondja: „Én vagyok a feltámadás és az élet,
aki hisz én bennem, ha meghal is él.” (Ján 11:25)*

Kereszttségben részesült:

15. Bíró Noémi Vanda,
16. Pintér Noémi,
17. Pintér István Simon.

*„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”
(Ézs 43:1)*

Emlékharang

Domokos Antal halálának 20. évfordulóján,
Kóródi Gáborné, Izbéki Lídia halálának 31. évfordulóján,
Csikász Mihályné, Krezsnár Erzsébet halálának 1. évfordulóján,
Bolyán Ferenc halálának 1. évfordulóján,
ifj. Bolyán Ferenc halálának 10. évfordulóján.

Pénzért vehetünk...

Pénzért vehetünk

- ágyat
de álmokat nem
- könyveket
de értelmet nem
- élelmiszert
de étvágyat nem
- házat
de otthont nem
- zászlót
de hazát nem
- hanglemezt
de hallást nem
- orvosságot
de egészséget nem
- luxust
de elégedettséget nem
- szórakozást
de boldogságot nem
- Bibliát
de hitet nem
- templomot
de Isten országát nem
- keresztet
de a Megfeszítettet nem.
(H. Baumeister nyomán)

Fogyatékkal élő emberek imádsága

Áldott, aki türelmesen meghallgatja nehézkes
szavunkat,

mert így rájövünk, hogy ha kitartóak vagyunk,
meg tudjuk értetni magunkat.

Áldott, aki nem szégyell
nyilvánosan mutatkozni velünk,

és nem törődik a ránk bámuló idegenekkel,
mert társaságában mennyei
megkönnyebbülés az életünk.

Áldott, aki sohasem siettet, és ezerszer áldott,
aki nem veszi ki a munkát a kezünkből,
hogy megcsinálja helyettünk, mert sokszor
csak időre és nem segítségre van szükségünk.

Áldott, aki mellettünk áll, amikor valami újba
kezdünk, mert számára hibáink eltörpülnek
az eredményeink mellett.

Áldott, aki a segítségünket kéri,
mert a legnagyobb szükségünk arra van,
hogy szükség legyen ránk.

Áldott, aki mindezen cselekedeteivel bizonyítja
számunkra, hogy nem a sorvadtt
izomzatunk, nem a sérült idegrendszerünk
tesz minket egyénivé, hanem énünk,

melyet Isten adott, és amelyből egyetlen
gyöngeség sem von le semmit.

Áldottak mindazok, akik tudják, hogy mi is
emberek vagyunk, és nem várják tőlünk,
hogy szentként viselkedjünk, csak azért,
mert sérülten születtünk.

Áldottak mindazok, akik kérés nélkül is
megértenek minket. Áldottak mindazok,
akik elfelejtetik testünk tökéletlenségét,
és legbensőbb valónkat látják.

Áldottak mindazok, akik teljes embernek
látják, egyedülinek és egésznek, és nem
csak egy roncsnak, a Teremtő tévedésének.

Áldottak mindazok, akik olyannak szeretnek,
amilyenek vagyunk, és nem gondolnak arra,
hogy milyenek lehetünk volna.

És áldottak a barátaink, akiktől függünk,
mert ők a mi életünk tartalma és öröme.

Marjorie Chappel
Fordította: Nagy R. Ibolya
(Embertárs I.évf. 3. szám)

Egyházfenntartói hozzájárulás 2005.

„...a jókedvű adakozót szereti az Isten.”
(2Kor 9,7)

Ajánlott összeg: 2000 Ft/fő/év.
Szeretnénk folytatni a felújítási és korszerűsítési munkákat a templomon, a gyülekezeti házon, valamint a parókián.
Adományokat továbbra is köszönettel elfogadunk és Isten iránti hálával köszönjük meg egyházfenntartóink hűségét!

Keresztyén humor

Éppen örök barátságukra koccintottak.

- Ha öt televíziód lenne, nekem adnád az egyiket, barátom?
- De mennyire, barátom!
- Ha öt autód lenne, nekem adnád az egyiket, barátom?
- De mennyire, barátom!
- Ha öt házad lenne, nekem adnád az egyiket, barátom?
- De mennyire, barátom!
- Ha öt inged lenne, nekem adnád az egyiket, barátom?

Megrázta a fejét.

- De hát miért nem, barátom?
- Mert öt ingem, az bizony van...

Ünnepi Istentiszteletek rendje

augusztus 17. szerda	17 óra	Bűnbánati Istentisztelet – Kunszentmárton
augusztus 18. csütörtök	16 óra	Bűnbánati Istentisztelet – Öcsöd
augusztus 19. péntek	16 óra	Bűnbánati Istentisztelet – Öcsöd
augusztus 20. szombat	11 óra	Falunapi Ünnepi Istentisztelet, orgonahangverseny
augusztus 21. vasárnap	9 óra	Ünnepi Istentisztelet – Úrvacsora – Öcsöd
	11 óra	Ünnepi Istentisztelet – Úrvacsora – Mesterszállás
	14 óra	Ünnepi Istentisztelet – Úrvacsora – Kunszentmárton
	16 óra	Ünnepi Istentisztelet – Úrvacsora – Mezőhék

Jézus mondja: „Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg...” (Ján 6:35)

Az arany rizsszem

Koldusként róttam a falut, ajtóról ajtóra járva kéregettem. Hirtelen felsejlő álmoként jelent meg az utca végén az aranyhintód. Izgatottan találgattam, ki ülhet benne? A királyok királya? És ébredezni kezdett bennem a remény. Véget érnek most majd nehéz napjaim, olyan alamizsnát adsz, amely egy életre jólétre változtatja nyomorúságomat...

És akkor megállítottad mellettem a kocsit. Rámtekintettél, arcodon mosollyal szálltál ki. Éreztem, maga a boldogság közeledik felém. De te kinyújtottad a kezéd és azt kérdezted:

- Mit ajándékozol nekem?

Micsoda királyi tréfa, gondoltam, egy koldustól koldulni?! Zavarba jöttem, tétován álldogáltam előtted, aztán belekotortam a tarisznyámba, és az egyik rizsszemet a markodba tettem.

Mily leírhatatlan volt a csodálkozásom, amikor este, tarisznyámat kiürítve a sok kacat között ráleltem arra a rizsszemre, színarannyá változott. Keserű sírásra fakadtam, és kimondhatatlanul sajnáltam, hogy nem volt elég bátorságom mindenemet Neked adni...

Rabindranath Tagore nyomán

(Részlet Hézszer Gábor: Kötőjeles történetek című könyvéből)